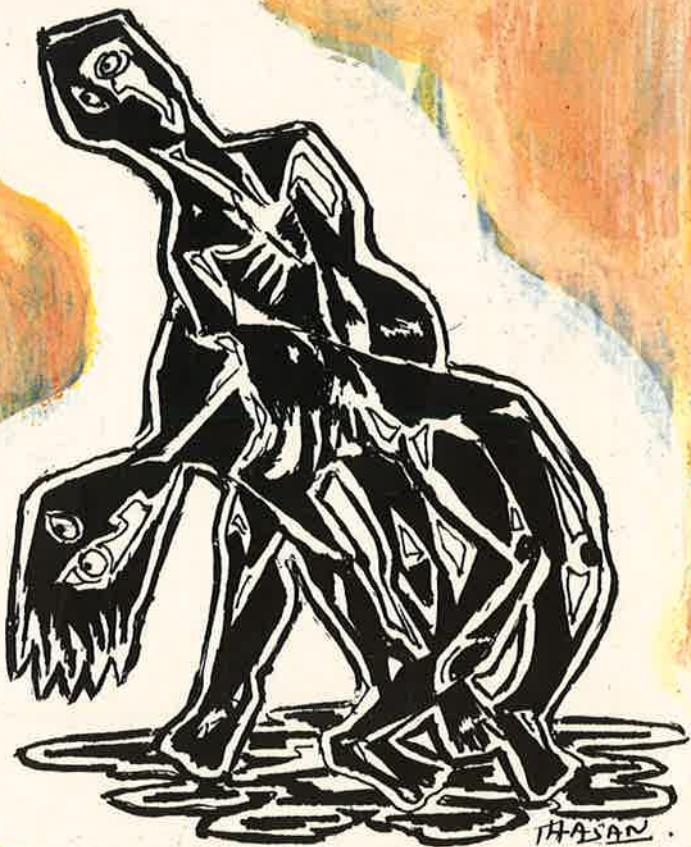

காந்து காங்காவிரி முருங்கும் கூங்கம்

THASAN

ஆசியா

சேரன்
காங்காதகள்

எரிந்து கொண்டிருக்கும் நேரம்

சேரன் கவிதைகள்

வெளியீடு:

ஆசியா

படிப்பகம்

எரிந்து கொண்டிருக்கும் நேரம் சேரன் கவிதைகள்

- கவிதைகள் : உ.சேரன்
- முதற்பதிப்பு : ஆகஸ்ட் 1993
- வெளியீடு : ஆசியா.
- அட்டைப்படம் : அ.தேவதாசன்
- வடிவமைப்பு
&
கணினிப்பதிப்பு : ஆசியா பதிப்பகம்
- ஆசியாவுக்காக : தாமரைச் செல்வி பதிப்பகம்
16, 4வது தெரு,
டாக்டர் சுப்பராயன் நகர்,
கோடம்பாக்கம்,
சென்னை-24.
- அச்சு : கிளாசிக் கிராபிக்ஸ், சென்னை-17.
- விலை :

பதிப்புரை

இந்தக் கவிதைத் தொகுதியை வெளியிடுவது சம்பந்தமாக எனக்கும், எனது நண்பர்களுக்கும் நிறையவே முரண்பாடுகள் ஏற்பட்டதுண்டு. இந்தப் படைப்பும், படைப்பாளி சம்பந்தமாகவும் நிறையவே - உள்ள விமர்சனங்களே இதற்குக் காரணம். இருந்தாலும் - இந்தக் கவிதைகள் - இந்தக் கவிதைகளின் விரியத் தன்மை, கவிதைகள் எழுதப்பட்ட காலமும் அதற்குப் பின்னர் எமது விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஏற்பட்ட பாரிய பின்னாடைகளும், எதிரி நண்பர்களாகவும், நண்பர்கள் எதிரிகளாகவும் மாறிப்போன இன்றைய மாற்றங்கள் - ஏற்பட காரணங்களாக இருந்த இந்த 1986 ஆண்டிலும் அதற்கு முன்பின்னாகவும் எழுதப்பட்ட இந்தப் பெரும்பாலான கவிதைகளில் எனக்கு ஏற்பட்ட விருப்பமே இந்தக் கவிதைகளை வெளியிட காரணமாக இருந்தன. இந்தக் கவிதைகள், இந்த கவிஞர் சம்பந்தமான விமர்சனங்களை உங்களுடைய விமர்சனங்களுக்கு விட்டு விடுகிறோம்.

இந்தக் கவிதைத் தொகுதியை வெளியிட அனுமதித்து கவிஞர் சேரன், அட்டைப்படம் வரைந்த திரு. தேவதாசன், மேலும் இந்த வெளியிடு வருவதற்காக பலவழிகளிலும் எங்களுக்கு உதவியுள்ள நண்பர்கள் தொடர்ந்து எமக்கு ஆதரித்து, எமது வெளியிடுகளை விமர்சித்து “ஆசியா” வின்வளர்ச்சிக்கும் உறுதுணையாக - இருக்கும் நண்பர்கள் எல்லோருக்கும் “ஆசியா” வின் நன்றிகள்.

21-12-1992

“ஆசியா” சார்பாக
சபாகோமதி

சேவின் கவிதைத்தொகுப்புகள்

முதல் தொகுதி :-

இரண்டாவதுதூரியக்ஷயம்

முதற் பதிப்பு: வயல்களை இலக்கிய வட்டம் - தெல்லிப்பழை (இலங்கை)

இரண்டாம் பதிப்பு: பொதுஸம வெளியீடு - சென்னை (இந்தியா)

இரண்டாம் தொகுதி:-

யமன்

முதற் பதிப்பு: பஸ்டப்பாளிகள் வட்டம் - அளவெட்டி (இலங்கை)

இரண்டாம் பதிப்பு: சிலிக்குயில் - குடந்தை (இந்தியா)

மூன்றாவது தொகுதி:-

காளல்வாரி

முதற் பதிப்பு: பொன்னி - சென்னை (இந்தியா)

நான்காவது தொகுதி:-

எலும்புக்கூடுகளின் ஊர்வலம்

முதற் பதிப்பு: கலை இலக்கிய மன்றம் - ரோரங்டோ (கோடை)

உள்ளே

- (1) எரிந்துகொண்டிருக்கும் நேரம்
- (2) அம்மா அழாதே
- (3) முன்று நூற்றாண்டுகள் சென்றன
- (4) 29 ஜூலை 1987
- (5) எழுதப்படாமலே போயிருக்க வேண்டிய கவிதை
- (6) 21 செப் 1986
- (7) இறுதிவார்த்தை
- (8) உயிர்ப்பு
- (9) சிறைகளின் பாடல்

சேரன் கவிஞர்கள்

மாநாடு மற்றும் பாலை விரிவு

எரிந்து கொண்டிருக்கும்
இந்நேரம்...
ஏரல் ஒடுங்கிப்
பாடல் திழந்தன குயில்கள்.
மிரட்சி தெரித்த
விழிகள் நகர்த்தி
அலர மறந்தனர் சிறுவர்.

சாம்பலைக்
காற்றுக் கொண்டு போயிற்று.

எலும்புகளை
நாய் கொண்டு போயிற்று.

மனிதத்தை
துப்பாக்கி முனையில்
நடத்திச் சென்று
புதைகுழி வினிமிப்பில்
வைத்துச் சுட்டுப்
புறங்காலால்
மண்ணைக் கள்ளி
மூடவிட்டு வந்து,
தெருவோரச் சுவரில்
குருதியறைந்து
நியாயம் சொல்கிறார்கள்,
நியாயம்!

யார் கேட்டார் உம்மிடத்தில்

நியாயத்தை?

எச்சிறு புல்லும்
எச்சிறு தனிரும்
எச் சிறு முன்னும்
நம்பிக்கைகளின்
உயிர்முச்சடனேயே
மலரும்;
வளரும்; முதிரும்;
மதியும்
என நான் அறிவேன்.

எனினும்
சாபங்கள் தூழ்ந்த
தாய்நாடு எமதெனத்
துயரில் புலம்பும்
முதியோர் சிலருக்கு
இக்கணம்,
உடல்களும் மனமும்
எரிந்து கொண்டிருக்கும்
இக்கணம்
நம்பிக்கையை
எப்படி உரைப்பேன்?

புதை குழிகளுக்கிடையில்
பிணங்களுக்கிடையில்
குருதி படிந்த
உடைகளுக்கிடையில்

சேரன் கவிஞர்கள்

புத்திர சோகத்தில்
நெஞ்சு பிளர்த
அன்னையர் கண்ணர்த
துளிகளுக்கிடையில்
“பூர்ப்பாக்கியம்”
தற்காலிகமானது
என்று குரலெழுப்ப
மெலிந்த உடலும்
வளர்ந்த தாழியும்
உடைந்த மனமும்
குழம்பிய தலையுமாய்
வார்த்தைகளுக்கு அலைகிறேன்
நான்.

அம்மா அழாதே

அம்மா அழாதே

நமது துயரைச்சுமக்க மலைகள் இல்லை
உனது கண்ணர் கரையவும்
ஆறுகள் இல்லை.

தோளிலே தாங்கிய குழந்தையை
உன்னிடம் தந்ததும்
வெட்டத்து துவக்கு.

புழுதியில் விழுந்த உன் தாயின் மீது
குருதி படிந்தது.

சிதறிய குண்டின் அனல் வெப்பத்தில்
உன் வண்ணக்கணவுகள் உலர்ந்தன.

நின் காற்சிலம்பிடை இருந்து தெறித்தது
முத்துக்கள் அல்ல,
மணிகளும் அல்ல
குருதி என்பதை உணர்கிற பாண்டியன்
இங்கு இல்லை.

துயிலா திரவுகளில்
"அப்பா" என்று அலறித் தூதுக்கிற
சின்ன மழுலைக்கு
என்னதான் சொல்வாய்?

உலவித் தீரிந்து நிலகைவக்காட்டி
மார்பில் தாங்கி
“அப்பா கடவுளிடம் போனார்”
என்று சொல்லாதே.

துயரம் தொடர்ந்த வகையைச்சொல்
குருதி யூற்த கதையைச்சொல்
கொடுமைகள் ஆழியப்
போறிடச்சொல்.

முன்று நூற்றாண்டுகள் சென்றன

முன்று நூற்றாண்டுகள் சென்றன
ஆயினும் அம்மா, அம்மா
உன்னுடைய மென் கழுத்தில்
இன்னும் விலங்கு
இன்னும் விலங்கு

நேற்றொரு காலம் உனது புதல்வரின்
வாள்களைப் பிடிந்கியே வீசினர்
இன்றொரு நேரம் உனது வீட்டின் மேல்
நெருப்பே ஏரியும் தினமும்.

முன்று நூற்றாண்டுகள் சென்றன.....

அந்நியன் கரங்கள் எம் குரல்வளை நெரிப்பினும்
பாடுவோம் உயர்த்திய குரல்களில்
இன்னும் எம்குருதி இந்த மன் நனைத்த போதிலும்
நடக்கலாம் நீண்டதோர் பயணமே!

முன்று நூற்றாண்டுகள் சென்றன.....

சேர்வு கவிஞரர்

29 ஜூலை 1987

பெங்கனுரில்
ராஜீவும் ஜே.ஆரும் சுற்றித்துக்
கொண்டபோது
தூர்றலாக மழை பெய்து கொண்டிருந்தது
வெளியே.

நந்தி மலைகளின் மேலாக
இறங்கிய காற்று
புல்வெளியின மீது படர்ந்து தவழ்ந்தது

அன்றும்
அலைகள் ஒங்கிய
பாக்கு நீரிணைக்கு அப்பால்
இருபது பேர் இறந்து போனார்கள்

தானியங்கித் துப்பாக்கி தொடர் வேட்டு;
கண நேரக் கொலைத்
தீர்ப்பு;
எரிப்பு
தெருவுக்குச் சாம்பல்
குழந்தைகளின் கனவுகளுக்கு
இரத்தம்.

ஆக
இப்போதைய எண்ணிக்கை
15587

கோப்பைகளிலிருந்த தேநீர்
தீமெரன்று குருதியாக மாறியதை
உணராமல்
இரண்டு தலைவர்களும்
கண்காணா அரசியலுக்குள்
காலம் சென்றார்கள்

மாலூட எலும்புகளிலிருந்து
வனையப்பட்ட கரண்டுகளும்
மண்ணடையோட்டு மூலகங்களிலிருந்து
பிறந்த தட்டுக்களுமாக
உருமாற்றம் பெற்ற
சாப்பாட்டு மேசை

எல்லாத் தொலைக்காட்சிக் கண்களும்
குருடாயின.

நமக்கு அப்பாற்பட்ட சமரசம்
துயரமும் உறுதியும் வீரமும்
இதயம் உள்வாங்கி
ஆயிரமாயிரமாய் உயிர் வாங்கிக்
குருதியில் எழுதிய சரித்திரத்தின் மீது
மைழுச்சுகிறது
உங்கள் வர்க்க நலன்.

உங்களைச் சொல்லி என்ன?

நாமும் தான்
பொதுவுடமை லட்சியத்தைக்
குழி தோண்டிப் புதைத்து விட்டு
புதை குழி மேல்
எந்த வகையான கல்லறை கட்டுவது
என்பதில் விவாதம் புரிந்து
அப்பட்டுப் பின்வற்றுக்
கொலையுண்டு நீர்த் தோம்

(அதிகார வெறி வேறு!)

முளைக்குள் வெட்டமருந்தை
அடைத்துத் திணித்து விட்டுச்
சித்தம் குழம்பிச் சவாரி செய்தோம்
மக்கள் மேல்
விமர்சனத்தின் வரியத்தை
விழுங்க முடியாமல்
முகம் தெரியா இருளினொல்லாம்
கொன்று புதைத் தோமே
நம்மவரை...

பல்வி சொல்லைக் கேட்டுப்
பயணம் கை விட்ட கதை
நமக்குள் பல உண்டே!

யாரோடு நோக!

கணக் கெட்டுக்க மறந்து
நம் காலத்தைக் கோட்டை விட்டோம்.
தன்னுடைய வரலாற்றுச் சவப்பெட்டிக்குத்
தங்க முலாம் பூசம்
ஜே.ஆருக்குத் துணை புரிந்த
ராஜ்வீல் இளவரசனுக்குத்
திரைப்படத்தில் வாள் சமுற்றி
நிலை வாழ்வில் துருப்பிடத்த
ராமச் சந்திர வாழ்த்து!

கை தட்ட வேண்டாம்
நிரிக்கக் கூட என்ன இருக்கிறது?

சந்தோஷப் பித்தேறிச்
சாவதற்கு நமக்கென்ன
இந்திரர்கள் வந்தா
வரம் தந்து போனார்கள்?

முதல் பரிசு போனாலும்
முயற்சிக்குத் தலைசாய்த்து
ஆறுதல் பரிசு வாங்க
வொத்தர் விளையாட்டா
போராட்டம்?

உத்தேச வாய்ப்பாட்டில்
உல்லாசக் கணக்கெழுதி
நித்தியமும் கண்மயங்க
எங்கெங்கோ இருந்தவர்கள்

சேர்வுவினாக்கள்

இனித் தான் வருவார்கள்:

எல்லாம் முழற்றது?
இல்லை.

சொல்லுக்குன் அடங்காத
என் சோகத்தைச்
சற்றே கேள்.

நீண்ட பயணம் எனக்
குறுங்காலத் திட்டமிட்டும்
குறுவிய பயணங்களுக்கு
நெடுங்காலத் திட்டமுமாய்க்
குழம்பிய நான் வேண்டாம்
குழம்பிய நான் வேண்டாம்

நில்லாமல் செல்கின்ற
வரலாற்று ஒட்டத்தின்
முனைப்பறிவோம்.

வா;
சரியான கணக்கைப்படி
அதன் பின்னர்
புது எடுப்பு.

எழுதப்படாமலே போயிருக்க வேண்டிய கவிதை

சுவப்பிபட்டி களைத் திறந்து வையுங்கள்

நெடுமரப் பெருநிழல்கள்

ஒடுங்கி,

சோகமாகப்

புற்களின் மேல் விழுந்திருக்கிற

இந்த நிலத்தில்

காற்று எப்போதும் போல

விட்டு விட்டு வீசிக் கொண்டிருக்கிற

நேரத்தில்

இன்னும் நிறைவேறாத ஆசைகளும்

இலட்சியங்களும்

அறுந்து

துயா இழைகளில் ஆடுக்கொண்டிருக்கும்

ஆறு நீளம் இரண்டடி அகலம்

என ஒரு வெளியில்

அந்த இரு

சுவப்பிபட்டி களைத் திறந்து வையுங்கள்

கொஞ்ச நேரமாவது.

புதிய ஆடைகள் வேண்டாம்

அகதி முகாட்களில்

மாற்றுடையின்றித்

தோய்த்த ஆடை

உலரும் வரைக்கும்

மனைப்பினுள் நிற்கும்

நம் பெண்களை நினைப்போம்

சேர்வ கவிதைகள்

குருதி பழந்த அங்கிகளைச்
சற்றே தனர்த்தி
ரணாங்களைத் தெரிய விடுவோம்
மெல்லிய வெய்யில்
இலைகளுக் கூடாகப் பூக்களாய்
அவற்றின மேல் உதிர்ட்டும்
காற்று வந்து
தடவிச் செல்லட்டும்
தலை சிதறிக்
குருதி நிலம் தெறிக்கக்
கொலை நடந்த இடத்தில்
குருதியில் ஊறிய
சலோக அட்டை விடந்ததை
மறுபழுயும் அனைவரும் நினைப்போம்

ஒரு வகையில்,
இந்த உடல்கள் அதிஷ்டம் உள்ளவை
சவப்பிட்டி;
ரப்பர் வாசனையின்றி ஏரிய
விறகுகள்;
சுற்றி ஆழச் சுற்றம்;
கண்ணர் அஞ்சலி;
கவிதை வரியில் துண்டுப்
பிரசரம்.

பெட்டியில் அடங்கும்
வாய்ப்பே அற்று

மயான முனையில்
முகமறியா இருளில்
முகமிழந்து புதைந்த உடல்களை,
பாதி எரிந்து
மீதி அழிந்து
சிதைந்த உடல்களைச்
சுதந்திரத்திற்காய்க்
களத்திலிறங்கிச்
சுதந்திரம் இழந்தவர்களை
நாம் நினையாதிருந்தால்
மிகவும் கொடிது
இது எதிரியின் வேலையல்ல
எம்மவர் கொலைக்கரம்
பதித்த சுவடுகள்

கறை படியாக் கரங்களெனத்
திக்கெட்டும் பறையறைந்து
கவி சொன்ன
என் வாய்க்குச்
செருப்படி.

நியாயப் படுத்தத் துண்டுப் பிரசரம்;
போலித்தராச;
நீவிக்கண்ணீர்.

உதவாது தோழரே,

சேர்வ விதைகள்

ஒரு தேசத்தின்
அரசியல் தற்காலை இதுவென அறியார்
நமது தேவை:
கரங்களில் உயரும்
கருவிகளைப் பறிக்கும்
ஒரு மக்கள் குரல்;

அராஜகத்தின் வேருக்கு
ஒரு கண்ணிவெடு.

21 மே 1986

நடு இரவில் விடு எரிகிறது
நீ பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போதே
உனது மனைவியைக்
கத்தியால் குத்துகிறார்கள்
குண்டுவீச்சு விமானங்கள்
நிலைக்குத்தாய் வழிந்து கிளம்புகையில்
துரிய ஒளி பட்டுத் தெறிக்கக்
குண்டுகள் வழிசின்றன
எல்லாத்திசைகளிலும்
குழந்தைகள் அமுகிறார்கள்
பசுங்குழிக்குள் இறங்குகிற அவசரத்தில்
விழுந்து உடைந்த முக்குக்கண்ணாடு யைப் பற்றியே
அம்மம்மா இப்போதும் முண்முணுக்கிறாள்
என்னிடமிருந்து இரத்தம்
பெற்றுக் கொள்வதிற்கில்லை என்று
பணிவுடன் சொல்கிறார்
இரத்த வங்கிப் பொறுப்பாளர்
தினேகூழுர்வமான துப்பாக்கிச்சண்டையில்
காணமல் போனவனைத் தேழுக் கொண்டுபோன
நண்பனைத் தேழுக் கொண்டிருக்கிறேன்
ஜனநாயகப் புரட்சியா சோசலிசப் புரட்சியா
என்று தர்க்கித்துக் கொண்டிருந்தவர்களில் சிலர்
பரங்கிக் குண்டு பட்டுச் செத்துப் போகிறார்கள்
இரண்டு விமானத் தாக்குதல்களுக்கும்
இருபத்தெழு ஹெவிகோப்டர் தாக்குதல்களுக்கும்
தப்பிப் பிழைத்து
ஒரு குட்டி நாயுடன் மோதிக்
கணுக்கால் உடைந்து

சேரன் கவிதைகள்

பாடம் 15

கட்டுவில் கிடற்றபோது
“பெண் புத்தகமும் மோட்டார் சைக்கிள்
ஒட்டும் கலையும்” என்ற புத்தகத்தைக்
கொண்டு வருகிறார்
ஒரு “இன்ரலெக்ஸவல்” நண்பர்
கைத்தியசாலைக் கூரையில்
செஞ்சிலுவைக் குறி
பொறித்துக் கொண்டிருந்தவரும்
ஹெலிகாப்டர் தூப்ட்டு விழுகிறார்
எனினும்
காகம் இருக்கிறது; கடதாசி இருக்கிறது
கூடவே
இயந்திரத் துப்பாக்கி உலியும்
இப்போதும் எப்போதும் போலக்
காற்றில் இருந்து கொண்டேயிருக்கிறது.

இறுதி வார்த்தை

இன்று
மயிரினமையில் ஆடுக்கொண்டிருக்கிறது
வாழ்வு.

குருதி கொப்புளித்துப்
பிரவாகம் எடுக்கும் கண்களுடன்
மரணத்தின் படைவீரர்கள்
எந்த நேரமும் வரலாம்.

குருட்டு விசுவாசமுள்ள
முரட்டுப்போர்க் குணத்துக்கும்
முரட்டு விசுவாசமுள்ள
குருட்டுப் போர்க் குணத்துக்கும்
நன்றி.

மனிதம் உருவழிகையில்
மென்னத் திரையிறக்கி
நிஷ்டை கூடுதல்
கவிஞருக்கு அப்பாற்பட்டது.
பேசகிற கவிஞர் ஒரு கண்ணிலெடு
பேசாதவன் பிறகு
பிரளயமாவான்.

வாழ்வு,
காற்றெராரு துளியும்
கடலொரு பிழியும்
புணர்ந்து பிறந்த நூரை அல்ல
என்பதை

எல்லோரும் உணர வேண்டும்.

மேறும்

இரத்தம் எப்போதும் சிவப்பு அல்ல
உறைந்த பிறகு
கருப்பு என்பதையும்.

நல்லவை, அல்லவை
எல்லாவற்றையும் தீயிலிரும்
ஒரு கண்முடித்தனமான வேள்விக்கு
ஹெத மந்திர கோஷம் முழங்க,
எல்லா இடங்களிலிருந்தும்
வருகிறது களான்.

நட்டும்
தேசமும்
நியாயமும்
நுழைய முடியாமல்
உறைந்த பருத்தி ஆடைகளுக்குள்ளும்
தடுத்த முதலைத் தோலுக்குள்ளும்
இருண்டு சிட்கின்ற
திதயத்தின் அறைகளுக்குள்
எங்காவது ஒரு முலைக்கு.

எரியும் என் சினை
ஒரு சிறு வெளிச்சம் தரட்டும்.

அந்த வெளிச்சத்திலிருந்து
ஒரு பாடல் பிறக்கும்.

வீரம் விளைந்து சீந்தப்படாத
இரத்தத்தின் கறை படிந்த
கரங்களால்
அழற்றைகளை, கவிதைகளை
மலர்க்களைத் தொடாமல்.....

சேரன் கவிதைகள்

உயிர்ப்பு

நடு திரவு:

நிமிர்ந்து நிற்கவும்
பெனிந்து படுக்கவும்
கிடமற்ற என்
20ஆம் திலக்கக் கூண்டின்
கம்பிகள் திசெரன அழிரும்

*திலக்கம் இருபது
திலக்கம் இருபது
எழும்படா நாயே
எழும்பு.
எழும்பு...*

'சமர சிங்கு, இந்தக்
கதவைத் தீரு!'

எழும்ப தியலாமல்
துவனும் உடலில்
விழுகிறது உதை,
என்ன அது?
என் லோன் பைப்பா?
இரும்புக் கழியா?
குண்டாந் தழியா?
தலைக்குள் மின்னல்கள் சிதற
நிலை குலைந்து தூங்கும்
என் உலகத்திலிருந்து
சிறிது விழிப்பு:

சிறிது மயக்கம்:

இதனைத் தொடர்வது மரணமா?

இருள் படர்ந்து வரும்
என் கண்களின் மீது
ஒரு மிருகப் பிறவி
வெளிச்சம் பிழக்கிறான்.
எனது உறுதியும் உயிரும்
இன்னும் உள்ளது
இருண்ட சித்திரவனதைக் கூடத்தின்
கதவுகள் மீது
இரும்பென அவற்றின்
எதிரோலி கேட்கும்.

அன்புள்ள நண்பனே
ஜூலிஸ் ஃபூஸிக்,
சிறைக்குறிப்புகள் எழுதவும்
எனக்கு விரல்களில்லை
நீ கடந்த காலத்திற்குரியவன்.
நானோ இன்றைய நிகழ்வின் நாயகன்.

துயரம் நமது இறகுகளைப்
பலப்படுத்திற்று
கோபம் நமக்கு வலிமை
சேர்த்தது.

எப்போதாவது அவன்
திரும்பி வருவான் என்று
வினாற்றி வைவருக்கு
திப்போதும் செவ்விரத்தம்பூக்கள்
வைக்கிற
என் அம்மாவுக்குச்சொல்லு.

நான் திப்போது திறந்தேன்
என் குருதி உறைந்த
திம் மண்ணில் திருந்து
நாளை நான் உயிர்ப்பேன்
முன்று நாள் என்பது அதிகபட்சம்
எனது புதைகுழியின் மீது
முதலாவது புல் முனைவிடுமுன்பு
நான் உயிர்ப்பேன்.

சிறைகளின் பாடல்

சிறைகள் பாடி ன.

இரவுக்கு நிலவில்லை.
நிலவுக்கு ஒளியில்லை.
ஒளியையும் கருப்பகற் சுவர்கள்
முறிக்கின்றன.

வதைகூட அறைகளுக்குள்,
பாடல் தீவில்லை.
ஒலி மட்டும் தணித்து அலைகிறது.
ஒலி, எதிரொலி, ஒலி எனத்
தெறித்து
முறிந்து
சிதறிப்பரவும் ஒலி
எதிரொலி.

இரும்பின் கரங்களும்
நொருங்கித் தகரச்
சிறையிருளில்
உயிர்த்திரி உருக எழுகிறது
தீபம்.

வழிர்தவர்கள் வினையாகி
வினை முனைத்து மரமாகி
விழுது விட
வரலாறு கண்மலரும்.

சேரன் கவிதைகள்

ஆகாயத்திலிருந்து வரும்
ஒரு செய்திக்காகக்
கண்டுகளுக்குள் அவர்கள்
இன்னும் காத்திருக்கிறார்கள்.
விடுதலை.

1993 ஆகஸ்ட்

"ஆசியா" வெளியீடுகள்:

துரியனோடு பேசுதல்
(வீரத் தொகுதி)

வ.து.ச. ஜெயபாலன்

இரண்டாவது பிறப்பு
(வீரத் தொகுதி)

அருந்ததி

கட்டிடக் காட்டுக்குள்
(வீரத் தொகுதி)

செல்வம்

The Eluding Peace

TARAKI

*(An Insider's political analysis
of the ethnic conflict of Sri Lanka)*

புத்தனம் வரலாறும் மரபுகளும்
(வரலாற்று பால்)

ஏ.என்.எம்.ஷாஜுஹான்

எரிந்து கொண்டிருக்கும் நேரம்
(வீரத் தொகுதி)

சேரன்

ஆணிவேர் அறந்த நாள்
(வீரத் தொகுதி)

கோவைக்கிளி

தாமரைச் செல்வி பதிப்பகம்

எமது விற்பனையில்

1.	தவித் தீலக்கியம் போக்கும் வரலாறும் - அர்ஜூன் டாங்களே -தமிழில்: தி.சு. சதாசிவம்	ரூ.12/-
2.	தமிழ் ஆழகியல் -இந்திரன் கட்டுரைகள்	ரூ.35/-
3.	பிறகு-பூமணி - நாவல்	ரூ.30/-
4.	நந்தனார் தெரு - -விழி.பா.இதயவேந்தன் சிறுகதைகள்	ரூ.12/-
5.	குரோட்டனோடு -கொஞ்சநேரம் - த.பழுமலய் தொடர்நிலைக் கவிதைகள்	ரூ.15/-
6.	பொம்மை அறை - சண்முகம் கவிதைகள்	ரூ.10/-
7.	பழைய கதவு - சண்முகம் கவிதைகள்	ரூ.6/-
8.	சமன் குலைக்கும் ராக் இசை -பிஂங்க்பளாயிட் - சண்முகம்	ரூ.5/-
9.	அன்னை மழை -கூ.செட்டியப்பன் கவிதைகள்	ரூ.10/-
10.	திண்ணையையில் திருக்குறள் -டாக்டர் சி.மா.பாலதன்டாயுதம்	ரூ.10/-
11.	ஜனநாயகத்திற்கு அப்பால் -பாப் அவைக்கியான் -தமிழில்: கலைச் செல்வன்	ரூ.17/-
12.	வெள்ளைமாடு -தங்கர்ப்சான் சிறுகதைகள்	ரூ.25/-

